

Triodion: Domssöndagen

Aftongudstjänsten

Till "O Herre, jag har ropat till Dig" sjunges först sex stichera till Uppståndelsen från Oktoechos och sedan från följande ur Triodion:

7. *Från morgonväkten till nattväkten, från morgonväkten låt Israel hoppas på Herren.*

När Du, den mest rättfärdige Domaren, sittande på Din härlighetstron, kommer för att döma, när den förfärliga strömmen av eld framför Din tron kommer brusande, kommer att draga allt till sig, när de himmelska makterna kommer att vara framför Dig, och människorna, var och en bävande för sina gärningars skull, står inför domen, skola vi i andäktig tro bedja Dig, nåderike Kristus, att Du då måtte förbarma Dig över oss och räkna oss värdiga att komma samman med de frälsta. (*Dan.7:9-10*)

8. *Ty hos Herren finnes nåd, och mycken återlösning hos Honom. Och Han skall förlossa Israel från alla dess missgärningar.*

Böckerna skola öppnas och människors gärningar skola bli uppenbarade, framför det fruktansvärda Domarsätet och över hela jämmerdalen skall eka av jämmer, då alla syndare, förgäves gråtande sändes av Din rättfärdiga dom till evigt helveteskval. Därför åkallar vi Dig, o Du medlidsamme och kärleksfulle Herre, bevara oss, vi som sjunga Ditt lov, ty Du allena är rik på barmhärtighet.

9. *Loven Herren, alla folkslag, prisen Honom, alla folk.*

Trumpeterna skola ljuda och gravarna skola tömmas och mänskligheten i fruktan skall uppstå. De som gjort gott skola glädja sig när de får sin belöning; de som hava syndat skola skaka av fruktan och gråta bittert, när de sändes till straff och avskiljs från de utvalda. O Härlighetens konung, hav förbarmande över oss i Din godhet, och bevärdiga oss en plats med dem som älskat Dig.

10. *Ty Hans nåd är väldig över oss, och Herrens sanning varar i evighet.*

Jag klagar och gråter när jag tänker på den eviga elden, det yttersta mörkret och den nedre världen, de fasansfulla maskarna och tändernas gnisslande och den oupphörliga ångesten som skall komma över dem som syndat utan gräns och som genom sin galenskap hava uppretat Dig till ilska, o Du yttersta kärlek. Bland dem i mitt elände är jag den främste: men, o Domare mest barmhärtige, i Ditt förbarmande fräls mig!

Ära åt Fadern och Sonen och den Helige Ande.

När tronerna ställas fram och böckerna öppnas, när Gud sätter sig till doms, vilken fruktan skall då icke födas! När änglarna i fruktan står inför Honom och strömmen av eld brusar, vad skola vi människor då taga oss till, ty vi äro skyldiga till många synder? Och när vi höra Herren kalla sin Faders välsignade till Riket och befalla syndarna att gå till sitt straff, vem skall då bestå ut inför Hans röst? Men Du, ende

människoälskande Frälsare, Evigheternas Konung, omvänd mig genom ånger till bot och förbarma Dig över mig, innan slutet kommer!

Nu och alltid och i evigheters evighet. Amen.

Dogmatikon enligt Oktoechos som vanligt.

Aposticha

De första verserna från Oktoechos i veckans ton, sedan:

Ära åt Fadern och Sonen och den helige Ande.

Ve mig i min själs mörker! Huru länge skall du, min själ, låta bli att avstå dina laster? Huru länge skall du förbliva sorglös? Varför betänker du icke dödens förskräckande stund? Varför darrar du icke när du betänker Frälsarens förfärande domstol? Vad skall du då svara? Huru skall du kunna försvara dig själv? Ditt beteende vittnar emot dig. Dina gärningar kommer emot dig som dina domare. Ve dig min själ! Tiden är kommen. Skynda att i tro ropa: Herre, jag hava syndat, jag hava syndat emot dig. Men Du o människoälskande! Jag känner Din nåd. Gode Herde! För Din stora barmhärtighets skull driv mig icke bort från Din högra sida!

Nu och alltid och i evigheters evigheter. Amen.

Oförmälda brud, du som på ett ofattbart sätt födde Gud, du Gud, den Högstes, Moder! Du den allrarenaste, du som gav alla rening från synderna, tag emot dina tjänares böner! Och när du nu har hört våra andäktiga rop, bed om frälsning för oss alla!